

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTÖZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest, VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összegek valamint a
kéziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszatérve.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

TARTALOM: T. előfizetőinkhez. — Egykor és most. — Kis elővigyázatosságot kérünk. Az erredéves országos kiállítás. — T. előfizetőinkhez. — Tárcza: Róla — neked
— T. vidéki olvasóinkhoz. — Vegyesek. — Hirdetések.

T. cz. előfizetőinkhez.

Ezennel tudósítjuk tisztelt előfizetőinket, miszerint mindazok előfizetési pénzt, kik azzal hátralekban vannak, postai megbízás útján fogjuk beszerezni.

Felkérjük tehát tisztelt előfizetőinket, hogy hátralekolt előfizetési pénzeiket vagy direkte hozzánk (Károly-körút 7. sz.) küldjék, vagy pedig a postai megbízás útján azt beküldeni sziveskedjenek.

A kiadóhivatal.

Egykor es most.

Hová lettek azok a szép idők, mikor még becsületbeli dolognak tartották a megnyert dohánygyárudát több évtizeden keresztül vezetni? S háová azok az idők, mikor esemény számba ment egy-egy dohány nagytszde megüresedésének kiírása? Hová azon idők, mikor a nagyárus aránylag kisebb forgalom mellett ugyanazon eredményt érte el s minden körülmény között keresme-

nycből tisztességessen megélhetett? Nagyon megváltozott azóta az idő! A forgalom nagyobb lett, a provísió kisebb, ehhez járultak még apróbb kalamitások, mint a láda kérdés, a jövedelmi adó és a házbér növekvése, a tőzsdek szaporodása, egész litániáját sorolhatnók elő azon bajoknak, melyeknek a m. kir. dohányárus jelenleg ki van téve.

Ez irányban semmi sem történik a mi a dohányárusok helyzetet javítaná. Egy pillanatig, a kis ládák csökkentése alkalmával, azt hittük, hogy a reformok korszaka elérkezett es azon nehez teher, mely a dohány nagyárusok vállán nyugszik megkönnyítették. Azóta a közlepladákban nehányat a kisladák köze soroltak s így a concessio igen problematikus értékű lett es nagy szivszorongatással várjuk, hogy mit hoz a jövő. A Magyarországbán lévő nagyárusok közül körülbelül 8% vonul vissza évente es átadja helyet az újaknak. Nyolcz százelek oly emberek közül, kik

nem bírtak a nagyárudából megélni. Ez rettentően nagy szám! Ha más szakmabeli kereskedővel hasonlítjuk össze a dohányárusokat, csak akkor láthatjuk át, mily nagy elkeseredettség bírhatta rá azokat, kik semmi esetre sem tettek le ez üzletágról nagyzásból, de engedtek a kenszernek. Vagy mondhatjuk-e ugyanazt a fűszer, posztó vagy kézmű áru kereskedőkről? Még a rossz speculatio penzvesztések következtében sem mondhatnók, hogy valamely üzletágnál 8% elesik évente. Minden üzletember veszteségekkel szemben bizonyos fokig elfásult mégis csak azon esetben adja fel üzletet, ha azt már semmi körülmény között sem vezetheti.

A dohánynagyárus, ki kis haszonra számítva veszi át üzletet; addig tartja meg üzletet, míg csak valamelyes hasznot húzhat abból s csak mikor a tovább küzdés haszontalanságát belátja s mikor már saját vagyonságját is felemészette, adja fel a harcot.

TÁRCZA.

Róla — Neked.

Multkor iddogálás közben láthattam, hogy en ugyanaz a jó kedvű pajtás vagyok, mint voltam eddigéle, s mégis nagygatsz óra számra, hogy mi bánt, hogy miért nem tudok en most is oly őszinten, oly isten igazában becsipni, hogy miért nem felejtkezem meg magamról s miért nem kurjongatok — pardon! — dalogatok oly gondtalanul, mint az előtt. Hamis vád ez, ha ugyan lehet az embert ilyesmivel vádolni, mert becsületemre mondom, tegnap este is be voltam csipve, — gavaller spicz természetesen — azzal az egy külömbseggel hogy egyedül karosszekembem ülve szíttam azt a bizonyos jó szagu havannát. Egyedüllet, becsipés ez ket nagyon furesa fogalom, már t. i. a tisztesegek honpolgár előtt, mert ez csak adott körülmények közt jut abba a fatális helyzetbe. Kell hozzá három vagy négy jó ismerős — ha sok van, nagy a láрма — egykét, husz üveg bor s akkor kezdik a világot rózsás színben látni s bizonygatni hogy a nagy Galléinek mégis csak igaza volt, mikor azt állította hogy: mégis mozog a föld. De hát, mint mondom rajtam megessett e furesábnál-furesább dolog, s havannám igaz tüzzel bocsatotta magából a kék színű füstfellegeket rövid időre kijózanítva e szép eszmenyi világ-

ból. Eszembe jutott az az asszony kit en csak egy rövid év óta szeretek, eszembe juttatva egyszersmind azt a sok körülményt, melyek remenyeim hiábavalóságát csak megerősítik. A szemben levő ablak urnője az, kit en nagyon, de nagyon is hirtelen megszerettem s most midőn magamat leszoktatni szeretnem e gondolatról, be kell látnom, hogy ez nagyon nehezen, talán egyáltalában nem fog menni. Látod pajtás! nekem elég volt egy őszinte asszonyi mosoly, egy magyar dalom meghallgatása — melyet bájos mindenemnek nyitott ablaknál játszottam — hogy előttem felejtethetlene tege ábrándos, igaz szemeit.

Mindig azt mondtam, hogy könnyelmű ember vagyok, s órákra menő vitákban igyekeztem eme állításomról meggyőzni, de eme esetben be kell látnom, hogy emberismerő vagy. De hát végtére is csak valamiben kell binni. En, a ki világot mindig csak reális oldaláról igyekszem felfogni, csak nekem is lehet egyszertévédenem — egy asszonyba csak nekem is szabad beleboldulnom. Nyáron át messze öldön jártam, hogy csak azt a mosolyt felejtjen tudjam, de Styria fenyeveiben is, mindig előttem volt az a kedves szép asszony öldöklő mosolyával s midőn rövid idő mulva türelmetlenül visszatérve becsukott spalétájú ablakát megpillantottam az elhagyatottság érzete még in-

kább erőt vett rajtam. Asszonyom! az nem lehet, hogy ön hamisan tudjon nevetni, sirni, az ön igaz szemei ezt tagadják lepton nyomon. Hát ugy mosolyogni meg szív nélkül is lehet? Látja, látja, en erre már nem volnek képes, mert en még egy keveskét hiszek — vagy igaz — csak hittem, mert már most tán az Ön mosolya se lelkesitene. Ha éppen csak színészkedni akart, miért voltam en az a boldogtalan, kinek ezt utolsó csep szivevel kellett megfizetni, mert nem árulta el rögtön azzal a gorgó szempárral, hogy csak unaloműző trefát próbál — esküszöm megháláltam volna. De nem, nem, ön nem játszott komédiát az nem igaz, csak én vagyok az a haszontalan ember, ki önről csak ilyet feltételezni is mer, ön szeret igaz őszinte szerelemmel — egy férjet s gyermekeit. Nekem pedig vissza kell vonulnom elfáradva a küzdelemben csak egyre kérve még Önt — hogy boldogsága közepette sohase nevéssen főnhangon, csak mosolyogjon s valahányszor ezt teszi, jusson eszébe egy ablak, egy zongora egy unalmas ifjú, ki önt ily módon moleztálni merte. Akaratlanul tette, mert önt szerette és szeretni fogja. Ha pedig száznakozni kíván felettem — mert ezt tán leginkább érdemlem — tegye azt ugyanazzal a bánatosan gondolkodó arczocskával, mint október 20-ikán tette, ablakkeretére támaszkodva én csodálni

A többszörös változás a dohány egyedáruság rendjére nézve is káros befolyással van. Mikép sikerülhet valamely ügy, mikép dolgozhatnának harmonikusan, ha a dohányárusok nagy része üzletet már csak a becület miatt vezet tovább? Mily sokáig tart ismét míg az újonnan jött elemek ezen üzletágba belesimultak, míg mindent alaposan értenek, mint azt a praxis és a rend megköveteli?

Egykor és most! Párhuzamot vonhatunk már azért is, hogy megláthassuk, miszerint ezen üzletágra nézve az idő rosszul hatott, daczára annak, hogy az állam jövedelme azóta tízszeres lett. Nem tudjuk megmagyarázni azt az egyet, hogy miért van mindez, miért rosszabodott az idő s miért nem javult meg. Hamis okoskodás, ha azt mondjuk, miszerint más üzletágknál ugyanez történt és a jövedelem ott is előbb sokkal nagyobb volt. A concurrencia daczára a tiszta jövedelem mindenütt tetemesen nagyobbodott. Igaz ugyan, hogy a kiadások megnöttek, ezáltal azonban nem vezettejük felre magunkat. A dohány áru terén a concurrentiáról és annak káros következményeiről nem lehet szó, már a nagy mű érdeke is megkívánja, hogy a 600 nagyárus közül legalább is mindenki meg legyen elégedve sorsával S ha a nagyárusok indolentiája oly nagy is, hogy 8% közülök inkább lemond üzletéről, legalább a többit elégítenők ki. Ezen indolentia annyira megy, hogy soha nem hallani illetékes helyen egy kérést panasz

fogom mint akkor tettem s azután — azután tovább kétkedem.

Pajtás! néked akartam megvallani búmat s annyira belchevültem a gondolatokba, hogy imádot asszonyi ideáloknak tettem vallomást de ha ez az átkozott havanna nem lenne már a hamucsészében még tovább is folytatnám ezt, az Ő előtte üres frázisokat, daczára annak, hogy zsarnokom még csak nem is ismer. Igen, még nem is ismer s úgy látszik, nem is akar ismerni. Legyen úgy én már ebbe is belenyugsom, ez is végzetemhez tartozik, ez is egy csalódás, csak még azt kívánám a kegyetlen sorstól, hogy elébe álhassak ez ábrándos asszonynak s mondhattam:

Én vagyok az — asszonyom! kit ön ismerni nem akar, nevéssen rajtam, gunyoljon ki, vessen meg merészgémért, mint egy utolsó kutyát, kerüljön ki, ha meglát az utcán, hisz én önt így is úgy is örültem, meszerien De hiszen már nem vagyok beczipve kijózanított a jó szagó havanna füst, oda ülök hű barátom, zongorácskám elé s játszom a szép is vagyok, jó is vagyok, csak egy kicsit hamis vagyok végű nótát magam elé képzelve azt az ábrándos szemű csalfa asszonyt! Téged pedig Te cigánynyal huzató czimbora majd más-kor jobban mulattat egyedül beczipó pajtásod

Vörösmarti

sem sorsuk érdekében, mi által azt hihették, hogy a dohány nagyárusok annyi vagyont zsebelnek össze, hogy inkább türik a nyomást és nem szólnak semmit.

Minden munka meghozza gyümölcsét ha nem, akkor a munkában van hiba. Bármint gondolkozunk is, egyet tartunk szem előtt t. i. a mit több helyen nem akarnak megérteni s ez az, hogy a dohányáruda ép oly kereskedelmi szakismeretet, kereskedelmi routint, szorgalmat követel, mint bármely más üzletág. S csakis akkor, ha ezt figyelembe vették, akkor követelhetjük meg, hogy önfeláldozó szorgalmunkat kötelesség teljesítésünket a kellő módon megfizessék.

Kis elővigyázatosságot kérünk!

Igaz ugyan, hogy az utóbbi években létesített dohánygyárak, melyeket Egerben. Pápán, Szt.-Gotthárdon állítottak fel, biztosítékul szolgálnak arra nézve, hogy a mindinkább növekvő kereslet kielégítést fog nyerni mindennek daczára fel kell teteleznünk a további növekedést is, mely esetben meg koránt sincs elég dohánygyárunk.

Miután pedig tudvaló dolog, hogy a kereslet növekedése nem oszlik el az összes szivar és cigaretta nemekre, hanem neha egy évekig teljesen figyelmen kívül hagyott szivar nemet kezd felkapni a közönség. Ezen bajon csak úgy segíthetünk, ha minden szivarnemben kellő készlettel rendelkezünk.

Ez azonban, sajnos, nem így van. Épen azon fajták, melyeket a közönség leginkább kedvel, sokszor a legújabb datummal kerülnek eladásra. Így pl. a Bb. szivar, az A. Trabucco, az F. Portorico csak csekély mennyiségben lehetnek készletben, daczára annak, hogy a legtöbb gyár ezek gyártásával foglalkozik. Emellett még azt is figyelembe kell vennünk, hogy a kereslet növekedése eseten nem tudnánk a követelményeknek megfelelni, mivel a jelenlegi dohánygyárak csakis a jelenlegi keresletnek kívánnak eleget tenni s így könnyen zavarba jöhetünk, ha mind előre látható, a kereslet jóval nagyobb lesz.

Ezt most kellene ellensúlyoznunk t. i. vannak szivarnemek, melyeket a közönség jelenleg nem kíván annyira, melyekből most elég van raktáron s pl. a H. szivarokról sejtjük, hogy keresletük kisebb nem lesz, de mint előre látható, növekedni fog s ezért kívánatos lenne, ha ezen szivarokat nagyobb mennyiségben készítenék s azt hisszük, hogy a m. k. közp. dohány igazgatóság jól tenné, ha egy-két szivar fajtát a külföldről való behozatal által készletben tartana. Ezen módot, miután nem nagy áldozatba kerül, csak ajánlhatjuk az illetékes köröknek.

Jobbnak tartjuk, ha az állam most látja el magát a szükségesekekkel, mint akkor, mikor már a szükség az ajtó előtt áll. A kiállítások s ez kimutatható, a dohány és szivar keresletet növesztették s ez eset áll be nálunk a jövő évben mikor is, ha a dohányegyedáruság exposituráját előnyösen mutatja be, feltehetjük, hogy a külföld, melynek dohány termelkei jelenleg többszörösen kritika alá vonattak, nálunk bevásárlásokat fog eszközölni. Nekünk mindenekelőtt nem szabad zavarba jönnünk a kereslet növekedése esetén s ezért már most szükségesnek tartottuk ezen figyelmeztetésünket közzétenni azon reményben, hogy a kellő méltatásban fog részesülni.

T. előfizetőinkhez.

Lapunk célja lévén a dohánynagy- és kisárusok érdekeit minden irányban szolgálni; időnként teljesen a dohánnyel-árusítók érdekeinek szentelni; szerkesztőségünkben egy külön tudakozó osztályt rendeztünk be, a hol minden t. előfizetőnknek bármely dohány és szivar elárú-lási szakmába vágó szóbeli vagy levélbeli megkeresését készséggel elintézzük és kimerítő szaktanácsokkal pontosan szolgálunk.

Felkerjük tehát t. előfizetőinket, hogy legnagyobb bizalommal forduljanak megkeresésükkel hozzánk; szakavatott gyors válaszról mindenkit biztosíthatunk.

Szerkesztőségünknek sikerült állandó munkatársul oly jogi tanácsadót megnyerni, ki esetleges sérelmek törvényes utóni orvoslását, szakmába vágó beadványok szerkesztését, stb. t. előfizetőink részére készséggel fogja elvégezni.

Az ezredéves országos kiállítás.

A kiállítási igazgatóság, az 1896-diki ezredéves országos kiállításnak 1894. évben végzett előmunkálatairól egy nagy terjedelmű és rendkívül érdekes jelentést adott ki. Csak ebből tűnik ki az igazán, hogy mily óriási munkát végzett már eddig is a kiállítás igazgatósága s az egyes csoportok bizottságai. és hogy a kiállítási előkészületek biztosan, tervszerűleg haladnak, s a teendő a legkisebb részletekig kidolgozva, megállapítva vannak, és az egészből már is oly imponzans arányokban látható a kiállítás vázlata, amely valóban bámulatra és örmre ragadhat minden jó magyar embert, mert ez a kiállítás nemcsak határköve leend Magyarország első ezredéves fenállásának, de egyszersmind hű tükre és dicsőséges hirdetője egy életerős, művelt, gazdag, minden téren lázas igyekezettel előhaladó nemzet megérdemelt fényes jövőjének is.

A jelentésből felemlíthetjük, hogy a 2.800,000 frt első előiránnyal szemben, az újabb költségelőirányzat bevételei és kiadásai 4.380.000 frtra, tehát 1,580.000 frttal többre emeltettek fel, s Graenzenstein Béla miniszteri tanácsos ur, a kiállítás új igazgatója, a pénzügyminiszter és a kereskedelmi miniszter együttes jó-

vághagyásával ellátott ezen új költségelőirányzat alapján foglalta el hivatalát.

Igazán sajnáljuk, hogy lapunk korlátolt tere nem engedi, hogy eme rendkívül érdekes jelentést egész részletességgel tárgyaljuk, és így ezuttal csupán a kiállításnak a dohányjövödekre vonatkozó ismertetését adjuk a következőkben:

A dohányjövödeki kiállítási csarnok beépített területe — mint már lapunkban említve volt — 740 □ méterre van tervezve.

A m. kir. dohányjövödek külön pavillonja tehát jóval nagyobb lesz 1896-ban, mint az 1885-iki volt. A pavillonban egy fők-dohánygyár lesz állandó működésben, mely a közönség szeme láttára fogja a legkülönbözőbb szivarokat és szivarkákat előállítani s nyomban el is árusítani. A gyártásra a legújabb gépeket szerzi be a dohányjövödek központi igazgatósága, tehát a közönség sok újat és érdekeset fog látni e pavillonban is. A kiállítási dohánygyár és az ezzel kapcsolatos raktár fog látni e pavillonban is. A kiállítási dohánygyár és az ezzel kapcsolatos raktár fogja a kiállítás területén létesítendő dohánytözsdeket is szivarral és szivarkával ellátni; e dohánytözsdek ehhez képest a pavillon kezelése és ellenőrzése alatt is fognak állani. A pavillon tervei jóvá vannak hagyva, s ennek 24.000 frt költséggel való kivitelével a Gregersen G. és fiai czeg bizott meg.

Végül — mint lapunk olvasói: a gazdaközönséget első sorban érdeklő mozzanatot — felemlíthetjük, hogy a mezőgazdaságok ismertetésére és az üzleti berendezésekre vonatkozó csoportos kiállítások rendezésével megbízott VI. 2. alcsoport, f. hó 7-én tartott ülésében elhatározta, hogy — ámbár a bejelentések határideje a múlt év végével ugy ezen alcsoportra, mint az egész kiállításra nézve lejárt, s noha szám szerint elég, sőt mondhatni sok bejelentés érkezett, de minthogy a bejelentési lapokat sokan hiányosan töltötték ki, úgy hogy igen sokat vissza kellett küldeni átdolgozás és pótlás végett, — s mint-hogy úgy látszik, hogy a gazdák közül sokan még sínesenek egészen tisztában azzal, hogy mit kellene és lehetne kiállítaniok, holott épen ezen kiállítási osztály: a mezőgazdasági üzemek ismertetésének, alcsoportja, arra van hivatva, hogy hazánk nagy uradalmaitól kezdve, egész a zsellér birtokig, minden gazdasági üzemet átkaroljon s külön vidékek szerint csoportosítás által a kiállításon róluk egységes s olyan kép mutattassék be, melyből a magyar mezőgazdasági üzletvitel tipikus egésze kidomborodjék épen azért tehát mert gazdáink ezen momentumra kellő súlyt nem fektettek: indíttatva érezte magát az illetékes csoport arra, hogy a kiállítás igazgatójánál kieszakozzolja, miszerint az e tárgyú bejelentések pótlólag is elfogadtassanak. Egyidejűleg tájékoztatott pontokat állított össze a bizottság a gazdák részére, mely pontok utbaigazítást nyújtanak arra, hogy miféle adatok és tárgyak kiállításával lesz képes egyes gazdaság a maga üzemét célirányosan bemutatni. Ezen gyűjteményes kiállításokban helyet foglalhatnak a gazdaságban előállított összes gazdasági, erdészeti és mezőgazdasági ipari termékek, állatok rajzai és

mintái, térképek, terrajzok, mindennemű épületek rajzai és mintái, vetésforgók, számviteli eredmények, gépek, eszközök rajzai és mintái s általában minden, a gazdaságok berendezésének ismertetésére alkalmas tárgyak, rajzok, minták és adatok.

Magyar Doh. Újság.

T. vidéki olvasóinkhoz.

Tisztelettel felkérjük t. vidéki olvasóinkat, hogy minden olyan dolgról, melyről feltételezik, hogy olvasóinkat érdekelhetik, lapunkat értesíteni sziveskedjenek. Gyártás, eladás, új szivarnevek felett a fogyasztó közönség véleménye; új eladási engedély kapás, szóval minden ezen szakmába vágó tudósításért hálás lesz szerkesztőségünk.

A tudósítások bármely nyelven be- küldhetők.

A beküldők nevét csak akkor nyomtatjuk ki, ha azt határozottan kérik, ha titokban akarják tartani, akkor számíthatnak discretiónkra. *A szerkesztőség.*

Vegyesek.

Égy prehistorikus dohányos. Fenti czím alatt, egy tréfás esetet közöl a »Süddeutsche Tabakzeitung,« a következőkben: Donough O'Brien neve olvasóink előtt ismeretlen lesz, de röviddel ezelőtt, különösen a dohánytanulmányokkal foglalkozó irodalmi körökben, nagy nevezetességre tett szert. A nevezett, 1266. körül ölt s annak idején király volt Thoworban, nyugati Irlandnak egyik tartományában. A londoni társaság egy antikváriusa, Irlandban régiségeket kutatva, a nevezettnek sirjáu egy közönséges szobrászművet fedezett fel, a mely — minden kétséget kizárólag — egy hátán fekvő férfi alakot ábrázolt, szájában egy — kurta pipával. A kutató, mint minden ilyen szakmabeli ember, a dolgot nagyon komolyan fogta fel s nem találta ki belőle a tréfát. O'Brien pipával elképzelni: — ép oly nevezetesség gondolat, akár csak Julius Caesár, újjai közt egy cigáretáival megjeleníti. Az időben, midőn O'Brien meghalt, a sarkövek Irlandban még nagyon ritkán voltak szobormű alakokkal díszítve, hanem csak egyszerűen egy jökora követ emeltek a sir fölé. A kérdéses sarkö borítja talán a helyet, a hol O'Brien eltemetve van, de a rajta levő ábrázolás mindenesetre néhány évszázaddal közelebből val. A művész kétségkívül egy irlandi lehetett, a ki az elhunyt iránt az által vélte a legnagyobb tiszteletet tanusítani, hogy őt az irlandi nemzeti pipával, az ugynevezett »dudheen«-nel együtt ábrázolta.

Új dohánygyárak. Az Egerben és Szent-Gotthárdon létesített új dohánygyáraknál a gyári telepeken munkasképző iskola is leend felállítva, melyben a munkások a szivarkészítésre lesznek beavatva. A munkásnép, mindkét városbba kellő számban rendelkezésre áll. — Szegeden, a munkásnép csak gyéren jelentkezvén a foglalkozásra, ez okból az ottani gyár annak idején csak ötszáz munkás befogadására épült. Most e tekintetben ott is jelentékenyen javultak a viszonyok, minek folytán a szegedi dohánygyárat már legközelebb ki fogják bővíteni. A doh. jöv. közp. igazgatóságnak e tárgyban közzétett árlejtési hirdetménye szerint: a gyári telep kibővítésére, illetve az építkezési költségekre 44.782 frt 77 kr. van előirányozva s az építés befejezésének határidejéül a folyó év szeptember 15-dike tuzetett ki.

A török doh. egyedáruságnak a Tumbeki társasággal való egyesítéséről a következőket vettük: A Tumbeki társaság birtokában van

a Tumbeki (nargileh doh.) elárúsítása és krétát beszámítva fizet ezért 56.000 török fontot évenként. A tumbeki társaság továbbá kötelezte magát, hogy Persiának évenként 12.000 török fontot fizet azért, hogy a bevételi vámot ne nagyobbítsa. Ezen kiadások kényszerítették a Tumbeki árut, mely előbb 14 és 18 piaster körül fordult kilonként 20—30%-al drágábbá tegye, engedélyük 36 piasterig szólt. Ennek következménye a nyilvános csempészet volt, mi által a consum 24%-al ment vissza. A tervlévő 5, 6 millió kiló helyett a társaság csak 2½ millió kilót tud eladni. E miatt hozták szóba, hogy a Tumbeki társaság fuzionáljon az egyedáruság társaságával, azonban a fuzió nem jött létre s most a Tumbeki a társaság költségein adatik el ismét. Legközelebb a csempészetet akarják új rendszabályok által lehetetlenné tenni.

Schweiz és Németország között nagyban üzött csempészetnek jutottak nyomára, melyet a zsuti kalauzok üttek, kik majnai Frankfurt és Basel között szolgáltak. Baselen vették a szivarokat, a vámot kikerülték és Frankfurtban jó pénzen eladták. Az áru nagy keletnek örvendett olesósága miatt s a kalauzok jó üzletet csináltak. Most rájöttek a dologra s a kalauzokat 920—1500 mk. pénzbüntetése esetleg 9 hóig terjedhető börtönnel büntették. Az Elsass Lothringai vasut e büntetésre felelősségre vontatt s a pénzt rajtuk követelték. A vasut az ítélet ellen felebbezett.

Dohánytermelési engedélyek. A mint a »Budapesti Hirlap« közli: a miskolci kereskedelmi kamara mult évi jelentésében felpanaszolta volt többek közt azt is, hogy a dohánytermelési engedélyek csökkentése a nép vagyoni viszonyaira igen kedvezőtlen visszahatással van. Erre a miniszterium azt a választ adta, hogy a mitől a gazdaközönség nagyon félt, ez idő szerint nem ezélezoza a dohánytermelési engedélyek csökkentését vagy korlátozását.

Mint az »Egri híradó« írja. Boldizsár Román temesvári m. k. dohánygyári aligazgató f. h. 1-én Egerbe érkezett és f. h. 2-án átvette a dohánygyár vezetését Rónay István tisztától. Rónay még e hó végéig Egerben marad. — Szabó Gyula dohánygyári gyakornok visszarendeltetett a temesvári m. k. dohánygyárhoz s f. h. 3-án végleg elutazott. A dohánygyár tisztí és altisztí személyzete a jövő hó folyamán szaporíttatni fog.

Drezdából írják lapunknak, az ottani városi tanács azon rendeletet hozta, hogy a borbélyok vasár. és ünnepnapokon, ép ugy mind a dohánny és szivar kereskedők, ½ 7—1/2 9-ig reggel és 11—12 óráig délben adhatnak el szivarumot. Ezen rendelet áthágása a 146. §. szerint 600 márkig terjedhető pénzbüntetéssel, esetleg elzárással büntetetik.

Oroszországi levelezőnk tudósít, miszerint egy Wendt O. H. nevű ur a nicotin gyengítése mellett készit szivarokat. A dohánnyt egy általa ismert készitával lepárolja és megesezti, mi által a nikotin hatása gyengítettik. E szivarok hatásáról azonban levelezőnk mélységesen hallgat.

Szerkesztői üzenetek.

K. F. Számos oly értelmű felszólítást kaptunk, **D. G.** Segédszerkesztője e lapnak: Heltai Nándor.

B. Kassa. Üdvözljük Önt. Ha bármikor szolgálatára lehetünk, szivesen fogjuk tenni.

V. E. S. Kis kedves! No lám, ezt nem is hittük volna ön felől. No de ílyet!

H. K. Folyamodjék kedgyed és biztosítjuk, hogy a kis tözsdét megkapja.

